

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

725, 092. 1

Hely

Idő

"1929"

Személy

Szerző:

Glatz Ernő dr.

Cím:

A budapesti ucca neve.

Forrás:

Pesti Napló

Bp.

(Hely)

1929. XI. 29.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Szekesvárosi házmómda 1927 — 1695

A budapesti ucca neve

Benes ismételtén utal arra, hogy a magyar irredenta a kisantant államokra nézve csakis addig veszedelmes, amíg a mai nemzedék él. Mihelyt majd mi kihalunk és helyünket az a generáció foglalja el, amelyik már nem is ismerte az igazi Nagy-Magyarországot, lényegesen csökkenni fog az elkeseredés, a magyarság kénytelen-kelletlen bele fog törődni a megváltoztathatatlanba.

Mindebből számunkra mi a tanulság? Mindent el kell követnünk, hogy a következő nemzedék érzelmvilága meg ne változzék, hogy ugyanúgy érezze a helyzet tarthatatlanságát, mint mi és semmi áron el ne fogadja Trianont végérvényes megoldásként. Kezünk sok tekintetben meg van kötve, de szellemi téren kötelességünk minden alkalmat felhasználni, hogy régi nagyságunk bevésődjék az emberek emlékezetébe. Ne akadjon itt senki, aki megfélekedzik arról, hogy Kolozsvár, Nagyvárad, Szatmár, Máramarossziget, Kassa, Pozsony, Szabadka stb. magyar városok. Budapestnek ezen a téren könnyű eszelekednie.

A közelmúltban, a Szent Imre jubiláris-évvvel kapcsolatban, uccanévváltoztatások történtek. Folytassa a Közmunkatanács ezeket az átkereszteléseket. Még pedig olyan értelemben, hogy minden elszakított magyar városról, esetleg megyéről elnevez egy-egy budapesti utcát. Az egyesszámú ház falán pedig helyezzen el egy táblát, amelyen megörökíti: hol van az a város; mennyi lakossága volt az utolsó magyar népszámlálás alkalmával, hány magyar anyanyelvű élt ott, esetleg milyen szerepet játszott a történelemben? Párizsban a Strassburg-szobrot állandóan gyászlepel borította. Mennyivel nagyobb a mi gyászunk. Ennek mindenképpen kifejezést kell adnunk. Városaink nevének ily megörökítése szép megnyilatkozása az összetartozásnak. Az én unokám talán már nem fogja tudni, hogy Szatmáron születtem és ifjúságom legszebb napjait Máramarosban töltöttem, de ha majd egy-egy emléktáblát elolvas: remélhetőleg ő is ugyanolyan elkeseredettséget fog érezni, mint mi, — ha csak akkorára már megint magyar világ nem lesz ezeken a vidékeken. Bár úgy lenne!

Dr. Glatz Ernő.